ΕΜΠΡΟΣ ΛΑΕ,

ΜΗ ΣΚΥΒΕΙΣ ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ.

Σαράντα πέντε ολόκληρα χρόνια πέρασαν από τις μέρες της εξέγερσης του 1973, αλλά ο αγώνας ενάντια στον καπιταλισμό, τον ιμπεριαλισμό και το φασισμό, καθώς και τα αιτήματα για ψωμί-παιδεία-ελευθερία,παραμένουν ακόμα σε εκκρεμότητα. «Στο Πολυτεχνείο ένας μικρός λαός έδειξε πόσο είναι δυνατός», γι' αυτό και η αστική τάξη τρέμει μπροστά στις δυνατότητες που μπορεί να ανοίξει για την εργατική τάξη και τους καταπιεσμένους η φλόγα που δεν έσβησε το Νοέμβρη του '73. Τρέμει μην και πιάσουμε το νήμα των επαναστατικών παραδόσεων του τόπου μας και του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ-ΕΠΟΝ. Για να πάρουμε πίσω τη ζωή μας, όσα μας πήρε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, οι προηγούμενες κυβερνήσεις και η μνημονιακή πολιτική λιτότητας της ΕΕ και όλα όσα πραγματικά μας ανήκουν!

ΟΥΤΕ ΣΥΡΙΖΑ – ΟΥΤΕ ΝΔ.

Παρά τις διαβεβαιώ σεις της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ για «έξοδο από τα μνημόνια», ο λαός στενάζει υπό το βάρος της ανεργίας, της φτώχειας, της φορολεηλασίας, της κατάρρευσης των δημόσιων υποδομών και των κοινωνικών υπηρεσιών, του ξεπουλήματος της δημόσιας περιουσίας, των πλειστηριασμών, της συνεχούς υποβάθμισης της ζωής του. Με το σύνολο όλων των μνημονιακών νόμων ακόμα σε ισχύ, ο λαός συνεχίζει να πληρώνει την κρίση τους.

Από κοντά και η Νέα Δημοκρατία, που στηρίζει κάθε αντιλαϊκό μνημονιακό νόμο της κυβέρνησης. Ακόμα χειρότερα, εξαγγέλλει περισσότερη λιτότητα, περισσότερες περικοπές και ιδιωτικοποίηση. Δεν πρόκειται για εναλλακτική, αλλά για πιο σκληρή εφαρμογή της ίδιας πολιτικής του κεφαλαίου που ακολουθεί η σημερινή κυβέρνηση.

Ενάντια στην πολιτική του κεφαλαίου και της ΕΕ, που είναι το καπιταλιστικό σφαγείο για τους λαούς και ευθύνεται για τη σημερινή φτωχοποίηση, διεκδικούμε τη διαγραφή του χρέους, τη ρήξη και την αποδέσμευση από το ευρώ και την ΕΕ, την κρατικοποίηση όλων των μεγάλων επιχειρήσεων κάτω από τον έλεγχο των εργαζομένων. Αυτή είναι η μόνη ρεαλιστική λύση για να βγούμε από την κρίση.

Ανυποχωρητος ταξικος αγωνας

του εργατικου κινηματος.

Στηρίζουμε με όλες μας τις δυνάμεις το ανεξάρτητο ταξικό κίνημα που παλεύει ενάντια στην γραφειοκρατία του υποταγμένου συνδικαλισμού των ΓΣΕΕ/ΑΔΕΔΥ. Σήμερα, ο ρόλος της εργοδοτικής και κυβερνητικής ΓΣΕΕ είναι τελείως προδοτικός για την εργατική τάξη στο σύνολό της, σε ταξική συνεργασία με τα αφεντικά και τον ΣΕΒ. Ο συνδικαλισμός δεν μπορεί να γλείφει τη κυβέρνηση, μπας και του πετάξουν κάνα κοκαλάκι, δεν μπορεί να είναι ούτε κυβερνητικός ούτε εργοδοτικός. Χρειάζεται περισσότερο παρά ποτέ συνδικαλισμός ταξικός και ακηδεμόνευτος.

Καμιά εμπιστοσύνη στις ηττοπαθείς δυνάμεις του ΚΚΕ/ΠΑΜΕ, που δεν έρχονται σε καμία ρήξη με τη ΓΣΕΕ αλλά ακολουθούν πολιτική ουράς, αφού δεν τολμούν να καλέσουν ούτε σε μια απεργία. Είναι οι δυνάμεις που μετατρέπουν ακόμα και τις αναποτελεσματικές μεμονωμένες απεργίες-πυροτεχνήματα σε κινητές γιορτές, όπως έκαναν με την απεργία της 1ης Νοέμβρη, που μεταφέρθηκε για τις 8 Νοέμβρη, έπειτα στις 14 και ύστερα στις 28! Με την τακτική τους εκφυλίζουν ακόμα περισσότερο τον εργατικό συνδικαλισμό.

Μαχόμαστε μαζί με το ανεξάρτητο εργατικό κίνημα που δυναμώνει στους χώρους δουλειάς. Με συντονισμό από τα κάτω των Πρωτοβάθμιων Σωματείων, που βάζει απεργίες και σπάει απαγορεύσεις · που παλεύει για απεργίες οι οποίες θα πετύχουν νίκες, όχι αποσπασματικές και μεμονωμένες, για τα μάτια του κόσμου

·

που βάζει μπροστά τον αγώνα για Συλλογικές Συμβάσεις με βάση τις ανάγκες των εργαζομένων

·

για αυξήσεις στους μισθούς και τις συντάξεις, για προσλήψεις κι όχι απολύσεις

.
για μόνιμη και σταθερή δουλειά
.
για να πάρουμε πίσω όλα όσα μας έκλεψαν.

ΠΑλη ενΑντια στον ιμπεριαλισμΟ.

Στην περιοχή μας η πολιτική των ΗΠΑ - ΝΑΤΟ και ΕΕ, με την πλήρη στήριξη της ελληνικής κυβέρνησης, είναι ιδιαίτερα επικίνδυνη. Υποδαυλίζουν τους εθνικισμούς, δημιουργούν αναταραχές, προετοιμάζουν τους επόμενους πολέμους.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ είναι η πιο αμερικανόδουλη κυβέρνηση από τη μεταπολίτευση και μετά. Μετατρέπει την Ελλάδα σε μια ατέλειωτη βάση με την επέκταση της Σούδας, τις πυρηνικές κεφαλές στον Άραξο/Πάτρα, τη νέα βάση ελικοπτέρων στην Αλεξανδρούπολη και με φρεγάτες του ΝΑΤΟ, του Ισραήλ και της ΕΕ στο Αιγαίο. Στον ανταγωνισμό της με την Τουρκία ξοδεύει τεράστια ποσά για εξοπλισμούς, «κλέβοντάς» τα από τις κοινωνικές δαπάνες. Η λύση όμως των ζητημάτων μεταξύ των γειτονικών χωρών δεν βρίσκεται στους Ευρωατλαντικούς σχεδιασμούς, αλλά ενάντια σε αυτούς, με την πάλη των λαών και με συνεννόηση και διεθνιστική αλληλεγγύη μεταξύ τους. Παλεύουμε για την ειρήνη και την αλληλεγγύη των λαών των Βαλκανίων και της Μεσογείου. Υπερασπιζόμαστε τα δικαιώματα των προσφύγων και των μεταναστών, ενάντια στα στρατόπεδα συγκέντρωσης και την πολιτική που τους κρατά φυλακισμένους στις χώρες υποδοχής τους. Ενάντια στη αντιδραστικές συμφωνίες της ΕΕ. Ενάντια στους ρατσιστές, στους φασίστες και στους εθνικιστές.

Τσάκισμα του φασισμού και του εθνικισμού.

Ο φασισμός είναι καπιταλισμός σε παρακμή, όπως είχε πει ο Λένιν. Στη φάση της όξυνσης της κρίσης του, λοιπόν, εμφανίζεται για να εξυπηρετήσει τα συμφέροντά του. Γι’ αυτό, μετά από τόσα χρόνια κρίσης δυναμώνουν παγκοσμίως ακροδεξιές ομάδες, ενώ μαζί τους σπεύδουν και οι διάφορες κυβερνήσεις να υιοθετήσουν ακροδεξιά ατζέντα και ρητορική.

Παράλληλα, αναζωπυρώνεται με την παραμικρή αφορμή και ο εθνικισμός. Τον τελευταίο καιρό ζήσαμε την έξαρση του «μακεδονικού» με τη «συμφωνία των Πρεσπών», το

εθνικιστικό παραλήρημα των ΜΜΕ για τον ομογενή ακροδεξιό που τιμήθηκε σαν ήρωας από την ελληνική Βουλή με ενός λεπτού σιγή, τη μόνιμη ένταση με την Τουρκία. Φυσικά, το φαινόμενο όχι μόνο δεν είναι καθαρά ελληνικό, αλλά τα τελευταία χρόνια εκδηλώνεται με ολοένα και πιο συχνά παγκοσμίως και δυστυχώς με ιδιαίτερη ένταση στην περιοχή μας, τα πολύπαθα Βαλκάνια.

Οι φασίστες-εθνικιστές είναι τα πιο πιστά σκυλιά του συστήματος, γι' αυτό οι αστικές τάξεις τους αξιοποιούν «κατάλληλα». Δεν αρκούν μόνο τα αντιρατσιστικά συνθήματα, αλλά επιβάλλεται να αναδειχθεί ποιος προκαλεί τους πολέμους και τη φτώχεια που αναγκάζει της γης τους κολασμένους να γίνονται μετανάστες, τους φτωχούς να γίνονται απόκληροι. Οι αδικημένοι αυτού του κόσμου είναι αδέρφια μας και δεν έχουμε τίποτα να χωρίσουμε, γι' αυτό στρεφόμαστε ενάντια στη φασιστική-αλυτρωτική προπαγάνδα και τον εθνικισμό και από τις δύο (ή περισσότερες) πλευρές των συνόρων.

Υπεράσπιση των δημοκρατικώ ν δικαιωμάτων.

Η κυβέρνηση φοβάται τις εξεγέρσεις του λαού, γι' αυτό δημιουργεί ένα αντιδραστικό πλέγ μα νό μων κατά του εχθρού λαού που θα αγωνίζεται ενάντια στους πλειστηριασμούς , ενάντια στη λεηλασία του περιβάλλοντος (Σκουριές , Λευκίμμη)

κ.λπ
.
Η
λιτότητα
,
η
φτωχοποίηση
,
πάνε
παρέα
με
την
καταστολή
.
Την
κατάργηση
των
τρομονόμων
και
την
κατάκτηση
της
δημοκρατίας
δεν
θα
την
υλοποιήσει
από
μόνη
της
καμιά
«
αριστερή
»
ή
«
προοδευτική
»
κυβέρνηση
,
αλλά
θα
την
επιβάλει
η
οργανωμένη

πάλη
του
λαού
,
παράλληλα
με
τους
αγώνες
για
έξοδο
από
την
ΕΕ
,
το
ΝΑΤΟ
και
τους
ιμπεριαλιστικούς
μηχανισμούς
που
αποτελούν
τους
μόνους
τρομοκράτες
,
στο
δρόμο
για
τη
συνολική
κατάργηση
της
εκμετάλλευσης
ανθρώπου
από
άνθρωπο
.

Μας φαίνονταν μεγάλοι,

γιατί Ήμασταν σκυφτοί.

ΣηκΩσαμε κεφΑλι και σκΥψανε αυτοΙ.

Κατά τη διάρκεια της χούντας ήταν και τότε αρκετοί αυτοί που μιλούσαν εκ μέρους της «αριστεράς» και των «προοδευτικών» δυνάμεων για «ρεαλιστικές» λύσεις, καθώς θεωρούσαν τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό παντοδύναμο και τη σιδερόφρακτη φασιστική βία της δικτατορίας ανίκητη, γι' αυτό άλλωστε οι δυνάμεις του ρεφορμισμού έσπευσαν να συμμετάσχουν στις χουντοεκλογές του Μαρκεζίνη. Όμως, οι δυνάμεις της νεολαίας και του λαού που αρνήθηκαν να συμβιβαστούν μ' αυτή τη λογική, πήγαν κόντρα στη λογική της ήττας και της υποταγής και λίγο καιρό αργότερα έγινε η εξέγερση του Πολυτεχνείου -με την ιδιαίτερη συμβολή του ΚΚΕ και της ΑΑΣΠΕ- που οδήγησε στην πτώση της χούντας.Ας αναζητήσουμε έμπνευση και αισιοδοξία από τις επαναστατικές παραδόσεις του λαού μας για να πάμε κι εμείς κόντρα στη λογική της ήττας και της υποταγής, κόντρα στις δήθεν «εφικτές» λύσεις που μόνο περισσότερη φτώχεια φέρνουν και ας αγωνιστούμε με όλες μας τις δυνάμεις, με σοβαρότητα, με αυτοπεποίθηση, να πάρουμε πίσω τη ζωή μας. Ας αγωνιστούμε για μια κοινωνία στην οποία δεν θα υφίσταται η εκμετάλλευση του ανθρώπου από άνθρωπο.